

ΛΟΓΟΙ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙ ΤΗ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ
ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

Α' - ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ Ε. Γ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

«Είς τὴν κοινὴν καὶ μεγάλην ἔθνος ἡγέτην προσκαλέμενα πρὸς ἀνόδοθεν τῆς πατρίδος ἡ σημερινὴ κατάθεσις τοῦ θεμέλιου λίθου διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ὀρμοζόντων εἰς τὸ μεγαλούμενὸν ἔθνος ιατρικὸν ἐργαστηρίῳ τοῦ Ηανεπιστημόνος ἀποτελεῖ ἐν ἀπὸ τὰ σημαντικάτατα καὶ τὰ φαεινότατα σημεῖα ἀποτελεῖ σταθμὸν πραγματικὸν τῆς πνευματικῆς τοῦ ἔθνος σταδιοδρομίας μετὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀνιγέννησιν. Η εὐφρόδενος αὕτη ἡμέρα φέρει αὐτομάτως εἰς τὸν νοῦν ἡλικήν εὐφρόδουνον ἡμέραν ἀπέχουσαν κατὰ ἑνερήκοντα ἀκριβῶς ἑπτ. ἢν γένεσαι κατὰ τὴν ὥσταν τὸ ἔτος 1839 κατετίθετο ἐν πανηγυρισμάτῃ τελετῇ ὁ πρῶτος θεμέλιος λίθος τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμίων Ηανεπιστημόνος.

Πόσον διδακτικὴ καὶ τέθοντα ἐκρραστικὴ είναι ἡ σύγχρισις τῶν δύο τούτων ἡμερῶν, τοῦ 1839 καὶ τῆς σημερινῆς, κατὰ τὴν ὥσταν ἔργομενα νὰ συνεχίσωμεν τὸ μέγα ἔργον ἔκεινον! Άς προσπαθήσωμεν νὰ ἀναλύσωμεν τὰ αἰσθήματα τῶν ἀειμνήστων ἔκεινον ἀνδρῶν, οἱ οποῖοι ἔζιδον τὰ θεμέλια τοῦ Ἐθνικοῦ Ηανεπιστημόνος. Τὸ "Ἐθνος ἔξηρετο ἀπὸ καιποτροφᾶς καὶ ἐπάλαινευ ἀκόμη ἐν μέσῳ ἔθετοιών διὰ νὰ εἴῃ τὸν ἴστορικὸν αὐτοῦ δρόμον. Λέν εἰχεν ἀκόμη στερεωθῆ τὸ ἔθνος ὄγκοδόμημα, ἐγέμιζεν ὅμοις τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἔκεινον ὃ ἦρδες ἐνθουσιασμός διὰ τὸ μέγα μέλλον τοῦ Ἐθνους. Αντιθέτως δὲ πρὸς τὰς μεγάλας ἐκτίδας τὰς ὥστας διάγειρεν ἡ θεμέλιωσις τοῦ Ηανεπιστημόνος, αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις ὅποις καὶ αἱ οἰκονομικαὶ δυνάμεις - καὶ ἵτοι τοῦτο φριστικόν , ἵσαν ἀτελλαστικός τενήγοι. Εἰς τὴν συγ-

κέντρωσιν έκανε τον 1839 παρίστατο ίσως μία δεκάς μόνον καιδι γηριών, ίσως τριμοντιές φοιτητών — περιπολιερού δὲν ήταν ήστε —, και τό κτίριον λεζιστεί μέχρι (μέχρι 26000) δραχμών.

Καὶ διατέλει ἡ ἐπιστολήνιη πρὸς τὸ μέλλον τὸν Εὐρωπέα ἵτοι τῶν ἀκλόνητος, μότε οὐδεμίᾳ ἀνησυχίᾳ τὴν θέσιν εἰς τὰς φρουρὰς τῶν ἀνιδίκων ἔκανεν θεμελιωτῶν. Η πεποίθησις πρὸς ταχίσταν ἀρρόδον, ἣ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, αἱ μερίδαι ἑλλήδες κατοπτρέζονται εἰς τὰς πανηγυρικοὺς λόγους τῆς ἡμέρας ἔκανεν. Ο τόπος Ηράκλειος Γεώγριος Πάλλιος λέγει: «Μὲ δόλοις τοὺς κατοίκους τῶν Αθηνῶν, μὲ ἀπαντας τοῖς καπιτάνοις τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ὀφελεῖται ἡλλήνικὴ κορδιὰ ὅπουδήστε εὐφυσορένη». Ο δὲ καθηγητὴς Τοσάννης Σούτσος εἶπεν: «Η δημοσία ἔκπλασιν εἶναι εἴ τι πιγή ὅπον τῶν κοινωνικῶν ἀραιῶν, διὶ τοῦτος θέλει ἀντηγῆσαι πάντοι ἡ σάκεπτης τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιγεννήσεως. Ταύτην τὴν ἀλήθευτην συναισθανόμενοι καὶ οἱ ἐντὸς καὶ οἱ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους Ἑλλήνες προσθήκοι καὶ αἰδοσμήτως ἔσπενσαν γὰρ πενθεμόσιν ὕδρυσιν τὸ διοῖσιν ἐγκρηκοῦντας μὲν λιέσσας Ἑλληνικὰς πόλεις».

Καὶ ἀληθῶς τὸ Ἑλλεικὸν Πανεπιστήμιον εἰς διάστημα 10 ἑτῶν ἴτεκονάγονε τὰς πάχας τῆς Ἑλληνικῆς παιδίδος. Εἶχε τόις τριάσκοτα φοιτητάς, σύμερον ἔχει 7000 λεούπου είχε τότε δέληστος καθηγητάς, οἱ ὄποιαι ἐπάκιων διὰ νῦν συγχρωτήσουσιν ἐπιστήμην, οἵμερον δὲ αἰδονάριθμοι καὶ στερεῶς συγχειροτημένοι ἐπιστήμονες μεταδίδοντεν τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τοῦ. Εἰς διάστημα βραχύτερον τοῦ ἑνὸς αἰῶνος, ἔλεγοντον διὰ τὸν βίον ἑνὸς ἔθνους, πάσαι χιλιάδες καὶ χιλιάδες νέοι ἐκάθισαν εἰς τὰ ἔδιόλια τὰ φοιτητικά, καὶ πάσον πάντης καὶ πείρους μπῆρεν ὁ ποταμὸς διανοτητικῶν δινάμεων, ὁ διοῖσις ἐδρότικὲ διαρκῶς καὶ ἔσπεγόντει τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους! Ήσταντεί, δικηγόροι, λαροί, ἀνάστατοι τοῦ Κράτους ἐπάλληλοι, διδάσκαλοι, θεολόγοι, Βιομήχανοι. Άνδρες μὲν λέξιν ἀναμιγνύοντες καὶ πρωτοστατίσαντες ποικιλοτρόπως εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους, ὅχι μόνον τὴν πνευματικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνικήν, δὲν ἔπεισαν διαφράξαντες τοῦ ποταμού εἰς αἷςσαν γανήσεις Ἑλληνικῆς γῆς, ὅχι μόνον ἑνὸς τῶν ὄριων τοῦ ἐλευθέρου Κράτους, ἀλλὰ καὶ εἰς χώρας Ἕγγυς καὶ εἰς μεσογειακή, πιοτοῦ ὅπου ἐπαλλελεῖ Ἑλληνικὴ φρογή. Αἱ χιλιάδες καὶ χιλιάδες τῶν ἐπιστημόνων τούτων διπήρευν καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ παρδία

τοῦ Ἐθνους, ἢ διποία ἔδωσε καὶ δίδει εἰς αὐτὸν τὸν πάλμον τῆς ζωῆς. Καὶ οὗτος ἀληθῶς, μὲν τόπον οἱ πυλαινὶ θρωταί, τὸ Πανεπιστήμιον ἐκτίηρώνει τὸν μέγαν σκοπόν, διὰτι ἀληθῆς ἡγεμονίη τὸς γενέκοστος ἀληφαῖς τίχεις;

Εἶμεντα πάντοτε μεταράποισοι ἡμεῖς οἱ Ἑλλήνες. Ἀν δρος ἀναλογισθῶμεν τὸ εἰς τόσον μικρὸν διάτετμα ἐπιτελεσθὲν ἁργον ὥστὸ τοῦ Πανεπιστημίου, δυνάμειτα καὶ πρέπει νῦν εἶμενα διπεριήρισοι. Αὐτὸ τοῦτο ἐπῆρξεν ἡ πόλιναι μῆτιφ, ἡ αἷμα ματερ, ἡ μανία ἔσωγόνιος μὲ τὴν θαλασσορήν της πάσσων ἀλλεργίην πρόδοσον τοῦ Ἐθνους. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν θὰ διατρέξῃ δι γέλλον ιστοριζός τοῦ Ἐθνους, ὃς εἰς ἀρχαιότητα ποιγήν, ἀπὸ τῆς ματούντας ἐπίγυρος καὶ ἔρρευστην ὅλος δι ιστορικὸς βίους τοῦ Ἐθνους. Η διαπτυξίς καὶ ἡ ἐξέλιξις τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν ἐπῆρξεν δι πόλος, περὶ τὸν ὄποιον ἐστράφη διόλκησος δι ἐξέλιξις ὡρι μόνον τοῦ πανεπιστημοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ποινικοῦ βίου τοῦ Ἐθνους. Τὸ μέγαν ἐθνικὸν λείψαμα, τὸ ὄποιον θὰ διεγραφή κατὰ τὰς προσεχεῖς ἡμέρας τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς διαίρητης ἐπιτελεσθεῖσαν πρόδοσον, θὰ ἔχῃ δις ἐπωκεφαλίδα τὸ Πανεπιστήμιον.

Εἰς τὰν διηγήλων ἐθνικὸν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν δικοῖον καθάρισμαν οἱ πρώτοι θρωταί, δὲν ἔπιασσαν ἔκτοτε νῦν ἀποβλέπονταν ἀδικιλείττως οἱ διάδοχοι ἐκείνων. Ήσοὶ πάσσαν δ' ἀτομικὴν ἐλλειψιν τῶν προκατόχων καὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀπαντεῖς οἱ καθηγηταί καὶ μαστίγες οἱ Συγκλητικοί καὶ οἱ Πρυτάνεις εἰς ἓνα ἀλέρητον σκοπὸν, εἰς τὴν αὐξάσιν καὶ βελτιώσιν τοῦ ὅλου Πανεπιστημίου, διὰ νῦν γίνεται τοῦτο ἐκάπιστε, διακαλόγως ποδὸς τῆς διαίρητης πρόδοσον τῆς ἐπιστήμης, ἀντέξιον τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ προορισμοῦ. Όλαγον δέ κατ' ὅλογον, μὴ μόχθον καὶ μέρημναν διαρκῆ, χωρὶς οποιουδαίαν βούηδειαν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἐβελτιωνόντο τὰ οἰκονομικά, καὶ καὶ ἀποκονθίαν αἴσθησαι νέαι διδασκαλίας ἡγούμοντο, ἐργαστήρια συνεκφωταντο, βιβλιοθήκαι ἐπλουτίζοντο. Άλιν εἰνει βεβαίως σήμερον ἡ κατάλληλος σπαχμὴ διὰ νῦν ἐκειδῆ ἡ πλήρης μόχθων καὶ ἀγώνων προσπείθεια σύτη, διαν διαρρήσης γραφῆ ἡ ιστορία τοῦ Πανεπιστημίου. Τοσοὶ διὰ τὴν προσεχῆ ἐκατονταετηρίδα, διόσμος θὰ θαυμάσῃ τὴν ἡρωϊκὴν ἀληθῶς προσπαθεῖαν παθηγητῶν καὶ Πρυτάνεων.

Τριθίμησαν διάφοροι κύριοι διὰ τὴν κανονικωτίδαν καὶ ἐκπεριμονικωτέραν κατέργισιν τῶν φροτητῶν καὶ τῆς ἐπιστημονικῆν ἀπόδο-

σιν τῶν καθηγητῶν, ἐνοικιάσθησαν ἴδιωτικαί οὐκία πρὸς συμβλήσω-
σιν τῶν διαιρόσων αὐξανομένων ἀναγκῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὰ τελευταῖα
ἕτη ἑτέρη πλέον συρῆς καὶ ὥμας εἰς ἡμᾶς ἐπὶ μέρα οὐκοδομησὸν πρό-
γραμμα. Τὸ πλῆθος τῶν φοιτητῶν καὶ αἱ δοσμέραι αἴξανόμεναι ἀνάγκαι-
τῆς διδασκαλίας, αἱ νεώτεραι μέθοδοι τῶν ἐργαστηριακῶν καὶ φροντι-
στηριακῶν ἀνακίσσεων κατέστησαν ἡγήματα μιαρόσεως τὴν ἀνέγερσιν πα-
νεπιστημιουμάντιν καιρίσιν ἀνταξίων πρὸς τὴν εὐθυγράμμην πα-
νεπιστημιουμάντιν δριζόντιων, καὶ ἀνταξίων ἐπίσης πρὸς τὴν αἰδησιν τοῦ Κράτους.
τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, καὶ τὴν πρόσδομν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς κοινω-
νίας. Οἱ Πρυτάνεις καὶ ἡ Σύγκλιτος τῶν τελευταίων ἔτον δὲν ἔπει-
παν ἀποχολούμενοι μὲν τὸ μέγα ἡγήμα, σχέδια δὲ ἐπὶ σχεδίων κατηρι-
ζοντο, οὐέφραις ἐπὶ σκέψεων ἐγένοντο, ἀλλ' ὥριθοντο πάνιστε τὸ φάσμα
τῶν οὐκονομικῶν δυσχερειῶν. Εὗτεχδος ἀπὸ πενταετίας περίπου ἐντο-
νούμερα προστάθμεια κατώρθωσε νὴ ὑπερνικήσῃ αὐτίς. Καὶ ζηχισεν
ἔτοτε τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναδημονούσας οὐτως εἰπεῖν τοῦ Πανεπι-
στημάτων καὶ τὸ ἔργον βιώνει εὐτυχῶς πλέον γοργῶς πρὸς τὴν λίσταν.

Προοετέθη δὲ ἐποφελοῦς συνδιασμοῦ νέον περίπτερον πολυτε-
λές εἰς τὸ Ἀρεοπάγιον. Ἀπελευθερώθη τὸ Χιλιεῖον διὰ τῆς οὐκοδομή-
σεως τοῦ τοίτου δρόφρου αὐτοῦ, ἐνθα δηγατεστάθη ἡ Φαρμακευτικὴ
Σχολή. Ἐντὸς δὲ λίγῳ δὲ περιτεῖται τὸ μεγαλοπρεπὲς κτίριον τῆς
Πανεπιστημιακῆς Λέσχης, ἵνα ἐντὸς αὐτῆς περιλίθῃ δῆλη τὴν φοιτη-
τικήν ζωὴν. Ἀνιγγέθη διμηριθέατον διὰ τὴν Παιδιατρικὴν Κλινικὴν
καὶ φιλοδομῆμισαν τὰ ἐξωτερικά λατρεῖα αὐτῆς. Κτίζεται πρὸς ἀπαύ-
θησιν τῶν πάρον τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἐπὶ τῶν δδῶν Σταδίον καὶ
Παταρρηγαπούλου οὐκία καὶ μελετῶνται αἱ ἀνοικοδομήσεις τριῶν ἔτη
οἰκιῶν, μίς καὶ τοῦ Ὀδοντιατρικοῦ Σχολείου.

Σήμερον τέλεται ὁ θεμέλιος λίθος εὐρέος συγκροτήματος ἔργο-
στηρίου τῆς Ιατρικῆς Σχολῆς, ἥτοι τὸν ἔργαστηρίου μῆς Μικροβιολο-
γίας καὶ Υγιεινῆς, τοῦ Ἀνατομείου, τοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Εγχειρο-
τεκῆς, τοῦ Ἐργαστηρίου Ιατολογίας καὶ Εμβρυολογίας, τοῦ Ηαθολογι-
κοῦ Ἀνατομείου, τοῦ ἔργαστηρίου Ηαθολογοῦς Φυσιολογίας, τοῦ Φυ-
σιολογίου καὶ τοῦ Φαρμακευτικοῦ ἔργαστηρίου. Νέα ἔργαστηρια ἰδρύον-
ται, τὰ πολιαρά θὰ φέγγουν ἀπὸ τὰ ἔργατομένα καὶ ἀνεπαρχῇ κτίσιά
των, καὶ φρέγγονται θὰ ἀσφήσουν μέρην κενάν χῶρον, ὄλοκληρον τὸ τα-
τάγματον τὸ μεταξὺ Σόλωνος καὶ Ἀκαδημείας. Έκεῖ ἐν ἀνέστι ζηλεύεται θά-

στεγασθέσιν ενπρεπῶς καὶ ἐλαφρῶς οὐ ὅλαι Πανεπιστημιακὴ Σχολὴ, θὰ μένῃ δὲ ὡς καρδία τοῦ Πανεπιστημιακοῦ βίου τὸ κολλαγεῖτες κρυ-
τικὸν οἰκοδόμημα, ἐκεῖνο τοῦ ὕστοιον δὲ θεμέλιος λίθος ἔτελη τὸ 1839.

Θεωρῶ διατετὸν εἴτεχῇ διτι ταχύνει νὰ πρόστασμα τοῦ Πανε-
πιστημίου τὴν στηγμήν αὐτοῖς τῆς ἑκατηρώσεως τῶν ὀντίσιων τίτλων
καὶ τόσων Συγγάλητων καὶ Ηγούμενων. Άλλη πιεστροφήνως πρέπει νὰ
θεωρῶ εἴτεχῇ τὴν συγκρούσιν ὥη προζητεῖ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον ἐπὶ
ἐκείνου τοῦ Υπονομοῦ τῆς Παιδείας, δὲ οὐσίας πρὸς ἄλλην, καὶ τότε
Υπονομός, εἰγενείση τὴν εἰσήν τῆς ἀναγέρσεως τῶν νῦν πανεπι-
στηματῶν ὑδρευτῶν καὶ εἰγενείσης ἀργασθῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου.

Αὗτε τίνε τὰ μεγάλα ἔργα τῶν ὕστοιον ἀργίαι σύμμερον δὲ
ἐκτέλεσις καὶ τὰ ὑπεραίσια δικαιώματα πληροῦνται πρετερείας τῆς φυγῆς μῶν
ἡμῶν. Έχει δι Τελλεγονᾶς Επιστήμονας νὰ ἐπιδεῖξῃ καὶ σύμμερον ὑπόμητη
σχετικῶς πρὸς τὸν διαρρεύσαστα χρόνον καὶ τὴν γλισχρότητα τῶν γέ-
νων θετηματικὴν ἀληθινῶς εργάσιδον. Νῦν δὲ ἀνοίγεται ἐνόπλιν μιας εἰρήνης
οἱ χώροις, εἰς τοὺς οποῖον διὰ πινδητῶν ἑκενθέμης διδάσκαλοι καὶ φοιτη-
τοί, καὶ μὲ τὴν εὐθενῶν τοῦ χώρου ἀνοίγεται εὐθὺς δὲ θετηματικῆς
ὅρεων. Αὐτὸν τὸν εὐρὺν δὲ τοῦ Πανεπιστημίου περίβρασμον θὰ ἔξελλον
αἱ πνευματικαὶ καὶ κοινωνικαὶ δινάμεις, οἱ οὐσίαι θὰ ἐφρασθοῦν πρὸς
ἀναγέννησιν τῆς Μεγάλης Τελλεγονῆς Πατρίδος.

Β' – ΤΟΥ ΚΟΣΜΑΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ Κ. Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΑΣ

Ως Κομητῶν τῆς Πατριζίης Σχολῆς ἀναρριζών τὴν μεράρε
εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὸν Ηγότανον καὶ τὴν Σύγκλιπον, διότι ἐν
τῷ προσπαθεῖσι τῆς σεμιπλικώσιμως καὶ ἀναδιογραμμώσιμως τοῦ Τίττους
Πανεπιστημίου περιέκλιθον πράττειν τὴν Σχολὴν ἐκείνην, εἰς τοὺς προφέ-
μαντοὺς τῆς δοκίμας ή Πολιτείαν καὶ ή κοινωνίαν ἐμπλουτίσσεια τὸ πολιτισμό-
τατον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀρχαδῶν, τὴν ζωήν καὶ τὴν ὑγείαν οἷς ἀπεργόποτε.

Τίνε δὲ μετὰ τὴν ἀποπεργύτωσιν τῶν Ψερματικῶν ἀληφοῦσιν
καὶ αἱ λοιπαὶ ἀπείρουσαι ἀνάγκαι οἵτε Σχολῆς, αὕτη οὐ μόνον θὰ δι-
νηθῇ νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὴν κοινωνίαν ιστορίας ἀρτίος πολὺ πολέμους
θεωρητικῶς καὶ ποιετικῶς, ἀλλά περιβιβλομένη καὶ διὰ τῆς περιγρή-
τοῦ κ. Ηροέδρου τῆς Κεφαλεργίας, οὗτοιος ή παρουσίας εἰς τὴν ιελ-

τὴν μερικοῦς συμφωνίας τὸ ζωηρὸν ἐνδιαιρέσον τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου, θ' ἀποβῆ ἀντιξέα τῶν παραδόσεών της καὶ θ' ἀποιεῖσθη τὸ κάντρον τῆς Ιατρικῆς ἐπιστήμης καὶ κανίζεσσις ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ τῇ Σερβίᾳ Ἀνατολῇ.

Γ' - ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Κ. Κ. ΓΟΝΤΙΚΑ

Αικαίδιος δύναται νὰ διεργατρανείσται τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τὴν σημερινὴν κατάθεσιν τοῦ θερετικοῦ λίθου τῶν νέων αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν ἔργωντηρίων.

Ο κατατιθέμενος πράγματι σύμφενον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Ηρετόνεως αὐτοῦ θεμέλιος λίθος σεμβολίζει παχόν καὶ ἀδιάλειπτον προσπάθειαν τῶν Πανεπιστημιακῶν ὄφελον, ἵτις ἐαὶ τέλος εἰς κανονικὲς πέρας καταλήγουσα σήμερον, περιπτερι τιμὴν εἰς τοὺς ποράτας αὐτῆς καὶ δικαιόνει πᾶσιν αἰνιδοῦξιν διὰ τὴν σεμπλῆρωσιν καὶ διατήρησιν ἐνὸς συφρὸς καὶ μετικᾶς γελετηρίζετος προσφάρματος ἔργωντος. Η σημεσία καὶ ἡ αιώνιαντες τῶν ρεῖλόντων γὰρ ἀνεγερθεῖσην κτιρίουν εἶναι τόσον αἰτογόρτος καὶ προφανῆς, μόστε νὰ πιεθέλῃ πᾶς αερὶ αἵτης λόγος. Άπολλον εἶχε κατανοιῆται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλεκτιστικῆς τῶν οἰκοδομημάτων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ίδιοις τῶν ἔργωντηρίων τῆς Ιατρικῆς Σχολῆς καὶ ἐγὸν αὐτὸς Υπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ αρὺ ξεσείας εἰχεις ἐργασθεῖς ἐντὸς τῶν δρίσεων τῶν κινητούντων που πρὸς ἐπιτεχνεῖν τοῦ σκοποῦ, δυτικῶς δὲ εντοχῇ θεωρῶ τὴν συγκυρίαν νὰ συμπίπτῃ, μόστε καὶ τῷροι ἐπὶ τῆς Υπουργίας μοι νὰ κατατίθεται ὁ θεμέλιος λίθος τῶν συγχροτήματος τῶν ἔργωντηρίων τούτων.

"Ἄν δὲ πολιτείαι διπὸ τὰς γνωστὰς οἰκονομικὰς συνείρεις ἦν;" διειπεῖ τὸ Κράτος, δὲν πιθανοπιᾶται σύμφενον μὲς κινδύνιατος σιντελεστῆς τοῦ Συγγρ., εἰδέποτε ὅμως ἐπανεῖς νὰ θεωρῇ δις ὑπερτάτην αὐτῆς δικοχέωσιν πᾶσιν ὑπὲρ τοῦ ἀνεπιύτου ἥμαντος ἐκπαίδευτουν ἰδεῖματος μέριμναν καὶ νὰ παρέχῃ ὑπὲρ αὐτοῦ πάντα τὰ δινατὰ ὄλικα καὶ ἥθελα μέσα.

Αἰερμηνεύοντας λοιπόν, τὴν χαρέν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ ὕσχυμενον ἔργον, τεῦχομαι. Διποτες εντοχήσιωμεν ταχίστας νὰ ἐφτάσωμεν τὴν πλήσιην αὐτοῦ ἀποτελότωσιν τελοῦντας ὑπὲρ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνούς τὰ ἔγκαινια τῆς λειτοεργίας τοῦ.